

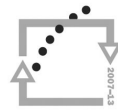
evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

**Centrum celoživotního vzdělávání Jezerka o.p.s.
nabízí**

projekt Výchova ke zdraví v pedagogické praxi

(CZ.1.07/1.3.46/01.0016)

**„Zdravá škola“
s příklady dobré praxe
pro ZŠ 1. stupeň**

SCÉNÁŘ PRO DRAMATICKOU VÝCHOVU

Zpracovala:

Mgr. Radka Renzová, DiS.

Pardubice – 2014

Projekt je spolufinancován ESF a státním rozpočtem ČR

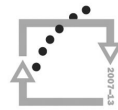
evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Anotace

Metodické listy k semináři „Zdravá škola“ s příklady dobré praxe byly zpracovány v rámci projektu Výchova ke zdraví v pedagogické praxi (CZ.1.07/1.3.46/01.0016), který je spolufinancován ESF a státním rozpočtem ČR, realizovaným CCVJ Pardubice o.p.s v období od 1. 10. 2014 do 22. 10. 2014.

Děti mají být vzdělávány v sociálně a emočně bezpečném prostředí. Pouze v podmínkách pozitivní partnerské atmosféry je možné klást důraz na dovednosti potřebné pro budoucí úspěšnou profesní i osobní dráhu. Spolupráci, empatii, důvěru, otevřenost, profesionálnost, toleranci, kreativitu musíme s dětmi trénovat. Aby byly děti schopné vcítit se do emocí druhého a efektivně řešit problémové situace je dobré tyto situace společně dramatizovat. Dramatizace dává dětem možnost zamyslet se nad problémem z jiných úhlů. Samy pak přicházejí s možnými řešeními. Schopnost dramatizace lze cvičit prostřednictvím školních divadelních představení. Tyto metodické listy nabízí scénáře tří pohádek, které je možné ve škole zrealizovat.

Souhlasím s tím, aby moje materiály v CCVJ Pardubice o.p.s. byly používány jako studijní materiály pro další zájemce.

V Pardubicích dne 22. 10. 2014

Mgr. Radka Renzová, DiS.

.....

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

OBSAH

1. Představení Modré školy	4
2. Filozofie Zdravé školy v ZŠ Lačnov.....	6
3. Dramatizace pohádky „O holčičce, která brala, a zas brala“.....	7
4. Dramatizace pohádky „Tatínku, ta se ti povedla“.....	11
5. Dramatizace pohádky „O dvou řeznících v pekle“.....	18
6. Použitá literatura.....	20

1. Představení Modré školy

evropský
sociální
fond v ČR

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost
PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

- ZŠ Svitavy – Lačnov je malotřídní škola prvního stupně
- Škola má v pěti ročnících 50 žáků
- Skladba dětí je různorodá od dětí nadaných přes děti s běžnými vzdělávacími potřebami, autisty, děti s poruchami chování, učení až po děti sociálně znevýhodněné
- Poměr dětí znevýhodněných a „zvýhodněných“ je 13 ku 37
- Ve škole učí 4 učitelé, pomáhají 3 osobní asistentky a jedna pedagogická asistentka, 2 vychovatelky jsou ve družině, asistent evropských projektů se podílí na školních aktivitách
- 1. 9. 2009 byla ke škole připojena MŠ
- V MŠ je 28 dětí, tři učitelky a dvě osobní asistentky
- Zaměstnanci využívají příležitosti k profesnímu rozvoji – vzdělávání, odborná literatura, supervize, videotrénink interakcí
- Škola je zapojena v mezinárodních programech Zdravá škola, Přátelská školka, do projektu ligy lidských práv Férová škola, Rodiče vítáni, Ekoškola
- Činnost školy se snažíme podpořit získáváním grantů z ESF, MŠMT
- Škola i školka buduje vzájemně mezi dětmi, dospělými i rodiči vztahy podle tezí Respektovat a být respektován
- Abychom využili osobní potenciál každého dítěte, snažíme se realizovat inkluzivní vzdělávání

Inkluzivní vzdělávání v Modré škole

Inkluzivní vzdělávání v Modré škole stojí na těchto pilířích:

- **pravidelné systematické vzdělávání pedagogů a spolupráce s externisty** - nezbytná součást rozvoje školy
- **školní projekty a aktivity** – děti baví do školy chodit, zažijí si úspěch v různých činnostech
- **spolupráce s rodiči** – podíl na vzdělávání dětí, pochopení vzdělávacího procesu propojeného s emočním a sociálním rozvojem dítěte, podpora netradičních forem výuky, účast rodin na akcích školy
- **individuální vzdělávání a hodnocení dětí** – děti se neposuzují vzájemně, sledují vlastní pokroky

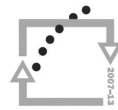
evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

2. Filozofie Zdravé školy v ZŠ Lačnov

Na změně filozofie a fungování školy pracujeme již několikátým rokem. Prostudovali jsme si rukověť škol podporujících zdraví, provedli jsme analýzu stavu školního prostředí z hlediska devíti zásad mezi zaměstnanci školy, potom mezi rodiči. Žáků se na jejich názory k fungování školy ptáme pravidelně každý půlrok v dotaznících Já a moje škola. Tak jsme důsledně zmapovali plusy i mínusy školy a zaměřili se na plány, které při postupné realizaci společnými silami zajistí škole rozvoj v duchu moderních vzdělávacích trendů. Velkou inspirací v těchto snahách jsou pro nás principy severského školského systému.

Na stáži ve Finsku, kterou jsme absolvovali v srpnu 2014 nás nejvíce potěšilo, že rozdíl mezi naší a finskou školou s tradicí několika desítek let rozvinutého vzdělávání, není velký rozdíl. Překvapilo nás, že systém péče o děti se speciálními vzdělávacími potřebami, který jsme v Modré škole vytvořili díky evropským projektům, se od toho finského příliš neliší. Co nám je velkou inspirací do budoucna, je důvěra, víra a spolupráce. Důvěra všech článků systému, že odvádí, co nejlepší práci mohou. Víra, že každé dítě má potenciál růstu. Spolupráce nejen na úrovni školy, která se nám daří, ale hlavně na úrovni ostatních škol v regionu. Několik let se společně s dětmi učíme nesoutěžit a možná jsme zapomněli, že to znamená i být na jedné lodi s kolegy i z jiných škol. Je to pro nás i výzva do budoucna a také jeden z důvodů ke sdílení našich zkušeností s Vámi.

„Zdravou školou“ (původně užívaný název programu WHO) jsme se na čtyři roky stali v prosinci roku 2008.

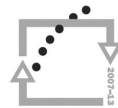
evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

3. O holčičce, která dala a zase brala

Dramatizace pohádky z knihy První strom pohádek z celého světa.
((Vladislav, Stanovský 2008))

Hrají:

vypravěč
děvčátko
maminka
tatínek
dva bratři
stařenka
dva bažanti
dvě děti
Kočka

Opona je zatažená. Před oponou stojí vypravěč.

Vypravěč: Budu vám vyprávět africkou pohádku O holčičce, která dala a zase brala. Bylo jednou jedno děvčátko a to děvčátko našlo meloun. Přišlo s ním domů a povídá mamince.

Opona se otvírá. Na scéně je děvčátko a maminka.

Děvčátko: Maminko, proč neřekneš: Děvče, dej mi meloun! Nebo si myslíš, že bych ti ho nedala?

Maminka: Děvče, dej mi meloun!

Děvče: Tady ho máš, maminko.

Vypravěč: Děvčátko dalo mamince meloun a odešlo. Maminka meloun snědla. Za chvíli se děvčátko vrátí a povídá.

Děvčátko: Maminko, vrať mi můj meloun!

Maminka: Ale děvče, jak ti ho mám vrátit, když jsem ho snědla.

Děvčátko: (*dá se do pláče*) Ach maminko, jak to, že jsi mi snědla meloun, který jsem si sama našla?

Maminka: Děvče, aby ti to nebylo líto, dám ti jehlu.

evropský
sociální
fond v ČR

PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Opona se zavírá, na scénu se připraví tatínek, který šije kostí řemen.

Vypravěč: Děvčátko vzalo jehlu a běželo na dvůr, kde otec šil kostí řemen.

Opona se otevře. Děvčátko přiběhne k tatínkovi.

Děvčátko: Tatínku, pročpak šiješ řemen kostí? Proč neřekneš: Děvče, dej mi jehlu! Nebo si myslíš, že bych ti ji nedala?

Tatínek: Děvče, dej mi jehlu!

Děvčátko: Tady ji máš, tatínku.

Vypravěč: Děvčátko dalo otci jehlu a odběhlo. Tatínek se dal do šití, ale jehla se po chvíli zlomila. Zakrátko přiběhlo děvčátko zpět.

Děvčátko: Tatínku, vrať mi mou jehlu!

Tatínek: Ale děvče, jak ti mám vrátit jehlu, když se zlomila.

Děvčátko: (*dá se do pláče*) Ach tatínku, jak to, že jsi mi zlomil jehlu, kterou mi dala maminka, která mi snědla meloun, který jsem si sama našla?

Tatínek: Děvče, aby ti to nebylo líto, dám ti železnou sekyru.

Opona se zavírá, na scénu se chystají bratři, kteří kácejí v lese stromy.

Vypravěč: Holčička sekyru vzala a pospíchala k lesu, kde její bratři káceli kamennými sekyrami stromy, ve kterých měly včely med.

Opona se otvírá. Děvčátko přiběhne k bratrům.

Děvčátko: Povězte, bratři, proč kácíte stromy kamennou sekyrou. Pročpak neřeknete: Děvče, dej nám železnou sekyru! Nebo si myslíte, že bych vám ji nedala?

Bratři: Děvče, dej nám železnou sekyru.

Děvčátko: Tady ji máte, bratři.

Vypravěč: Děvčátko dalo bratrům železnou sekyru a běželo pryč. Bratři se pustili do práce, ale sekyra narazila na tvrdý suk a přerazila se. Zanedlouho přiběhla sestřička zpátky.

Děvčátko: Bratři, vraťte mi moji sekyru!

Bratři: Ale děvče, jak ti máme sekyru vrátit, když se přerazila?

Děvčátko: (*dá se do pláče*) Ach bratři, jak o, že jste mi přerazili sekyru, kterou mi dal otec, který mi zlomil jehlu, kterou mi dala maminka, která mi snědla meloun, který jsem si sama našla?

Bratři: Děvče, aby ti to nebylo líto, dáme ti misticčku medu.

Opona se zavírá, připraví se stařenka.

Vypravěč: Děvčátko vzalo med a šlo, až potkalo stařenku, která jedla suchou placku.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Opona se otevře, na scéně je stařenka, ke které přibíhá děvčátko.

Děvčátko: Babičko, proč jíte suchou placku? Proč neřeknete: Děvče, dej mi med! Nebo si myslíte, že bych vám ho nedala?

Stařenka: Děvče dej mi med!

Děvčátko: Tady ho máte, babičko.

Vypravěč: Děvčátko dalo stařence med a běželo dál. Sotva babička med snědla, přiběhla holčička zpět.

Děvčátko: Babičko, vraťte mi můj med!

Stařenka: Ale děvče, jak ti mám med vrátit, když jsem ho snědla?

Děvčátko: (*dá se do pláče*) Ach babičko, jak to, že jste mi snědla med, který mi dali bratři, kteří mi přerazili sekyru, kterou mi dal otec, který mi zlámal jehlu, kterou mi dala maminka, která mi snědla meloun, který jsem si sama našla?

Stařenka: Aby ti to děvče nebylo líto, dám ti hrst zrní.

Opona se zavírá. Na scénu se chystají bažanti.

Vypravěč: Děvčátko vzalo hrst zrní a šlo, až uvidělo bažanty, jak hrabou zem.

Opona se otvírá. Na scéně jsou bažanti, kteří hrabou zem. Děvčátko k nim přiběhne.

Děvčátko: Bažanti, pročpak hrabete zem a hledáte červíky? Proč neřeknete: Děvče, dej nám zrní! Nebo si myslíte, že bych vám nedala?

Bažanti: Děvče, dej nám zrní!

Děvčátko: Tady jej máte, bažanti.

Vypravěč: Děvčátko dalo bažantům zrní a šlo. Ale když bylo zrní všecko sezobané, přiběhlo k bažantům zpátky.

Děvčátko: Bažanti, vraťte mi moje zrní!

Bažanti: Ale děvče, jak ti je máme vrátit, když jsme je sezobali?

Děvčátko: (*dá se do pláče*) Ach bažanti, jak to, že jste sezobali mé zrní, které jsem dostala od babičky, která mi snědla med, který mi dali bratři, kteří mi přerazili sekyru, kterou mi dal otec, který mi zlámal jehlu, kterou mi dala maminka, která mi snědla meloun, který jsem si sama našla?

Bažanti: Aby ti to děvče nebylo líto, dáme ti každý krásné péro.

Opona se zavírá.

Vypravěč: Děvčátko si vzalo péra a běželo k vesnici. U vesnice pásly děti ovce a trhaly kvítí.

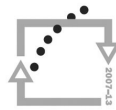
evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Opona se otvírá. Na scéně jsou děti.

Děvčátko: Děti, proč trháte kvítí? Proč neřeknete: Děvče, dej nám bažantí péra!
Nebo si myslíte, že bych vám je nedala?

Děti: Děvče, dej nám bažantí péra!

Vypravěč: Děvčátko jim dalo péra, ale za chvíli příběhlo zpět za nimi.

Děvčátko: Děti, vraťte mi má péra.

Děti: Ale děvče, jak ti je máme vrátit, když jsou pomačkaná a polámaná?

Děvčátko: *(dá se do pláče)* Ach děti, jak to, že jste mi pomačkaly a polámaly má péra, která mi dali bažanti, kteří sezobali mé zrní, které mi dala babička, která snědla můj med, který mi dali bratři, kteří mi přerazili sekýru, kterou mi dal otec, který mi zlomil jehlu, kterou mi dala maminka, která mi snědla meloun, který jsem si sama našla?

Děti: Aby ti to nebylo líto děvče, dáme ti hrnek mléka.

Opona se zavírá. Na scénu se připravuje kočka, která hryže kost.

Vypravěč: Děvčátko vzalo mléko a jde s ním domů. Cestou uvidí kočku, jak hryže kost.

Děvčátko: Kočko, proč hryžeš kost? Proč neřekneš: Děvče, dej mi mléko! Nebo si myslíš, že bych ti ho nedala?

Kočka: Děvče, dej mi mléko!

Vypravěč: Děvčátko ji dalo mléko, ale jen to mléko kočka vypila, děvče příběhne k ní.

Děvčátko: Kočko, vrať mi mé mléko!

Kočka: Ale děvče, jak ti mám vrátit mléko, když jsem je vypila? Copak jiného má dělat kočka s mlékem?

Děvčátko: *(dá se do pláče)* Ach kočko, jak to, že jsi mi vypila mléko, které mi daly děti, které mi polámaly péra, která mi dali bažanti, kteří mi sezobali zrní, které mi dala babička, která mi snědla med, který mi dali bratři, kteří mi přerazili sekýru, kterou mi dal otec, který mi polámal jehlu, kterou mi dala maminka, která mi snědla meloun, který jsem si sama našla?

Vypravěč: Když to kočka uslyšela, prskla a dala se do běhu a děvčátko za ní. Běžely, běžely, až příběhly ke stromu. kočka skočila na strom a lezla z větve na větev až nahoru. Děvčátko šplhalo za ní. Když byly nahoře, skočila kočka na zem, zato děvčátko zůstalo na vršku a nemohlo dolů, protože to bylo vysoko.

Děvčátko: Kočko, kočičko, pomoz mi na zem!

Kočka: Nepomohu! Zůstaň tam, kde jsi. Aspoň podruhé nebudeš chtít zpátky, co jsi darovala!

Opona se zavírá.

Vypravěč: Děvčátko zůstalo sedět na vršku stromu, a jestli ji nikdo nepomohl dolů, sedí tam dodnes. A to je konec africké pohádky.

evropský
sociální
fond v ČR

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost
PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

2. Tatínku, ta se ti povedla

aneb jak se vymýšlí pohádky

Dramatizace knihy Adolfa Borna a Zdeňka Svěráka. (Born, Svěrák 2012)

Osoby a obsazení: vypravěč.....

tatínek.....
maminka.....
Petruška.....
Petřík.....
peřina.....
polštář.....
Chuděra.....
Provazníček.....
Josef Berka.....
nafukovací ramínko.....
špendlík Jarda.....
Hortensie Slámová.....
pan Machatý.....
Honzík.....
kočka Micka.....
pes Brok.....
hasicí přístroj.....
hospodář.....
hospodářka.....

Obraz první:

opona zatažená; vypravěč sedí před oponou a čte z knihy

Obraz druhý:

opona se roztáhne; rodina večerí u stolu; vypravěč čte

Táta: No, z toho mám radost. *Vypravěč.* No, z toho nemám radost. *Zívá*

Vypravěč.: Všimněte si, děti, slušný člověk si vždycky dá ruku před ústa.

Máma: Nezlob se, tatínku, ale já také chodím do práce a kromě toho peru, žehlím, zašívám, vařím, myji nádobí, utírám prach, vysávám koberce, vodím Petříka do školky, chodím na nákupy a na rodičovská sdružení, zavažuji ovoce, zalévám květiny, sama si promazávám šicí stroj, čistím boty, nosím kabáty do čistírny a z čistírny, píšu babičce, platím sdružené inkaso, ani nemám čas zajít ke kadeřníkovi, abych se ti

evropský
sociální
fond v ČR

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost
PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

líbila, a tak si myslím, že by sis mohl vzít na starost aspoň to vyprávění pohádek, co říkáš?

Táta: *poškrábe se na hlavě.* Proč ne, zkusit to můžu.

Děti se přesunou do postele.

Táta: Milé děti, povím vám pohádku O perníkové chaloupce.

Petřík: Tu známe.

Táta: Dobře. Povím vám tedy pohádku O Dlouhém, Širokém a Bystrozrakém.

Petřík: Tu známe ještě víc.

Táta: Aha, a co takhle Tři zlaté vlasy děda vševěda?

Obě děti: Známe.

Táta: Šípková Růženka?

Obě děti: Známe.

Táta: Otesánek?

Obě děti: Známe.

Táta: Hrnečku vař!

Obě děti: *Smějí se.* Tu známe nazpaměť.

Táta: Hned se vrátím. *Jde za maminkou do kuchyně.*

Máma: To byla nějaká krátká pohádka.

Táta: Všechno znají! Co mám vyprávět, když všechno znají?

Máma: Ale neznají. Je tam třeba knížka Pohádky starého slona.

Táta: *Vrátí se za dětmi, vezme knihu a čte:* O mlsném chobotu.

Petřík: Tati, nečti a povídej.

Táta: Nepovídej a spi.

Děti spí, táta se vrátí za mámou do kuchyně.

Táta: Mám takový dojem, že naše děti nepotřebují pohádky.

Máma: Všechny děti potřebují pohádky. Víš, co by z nich vyrostlo bez pohádek?

Hloupí lidé, kteří by ani nevěděli, že se má pomáhat princezně, a ne drakovi.

Táta: Draci nejsou a princezen jen málo.

Máma: To nevádí. Až budou naše děti velké, samy poznají, co je zlé jako drak a co je nevinné jako princezna.

Táta: Ty hlavní pohádky už znají. Takže základy mají a s dalšími pohádkami už bych je nezatěžoval.

Máma: Šímo, víš, co je pohádka? To je vláha pro dětskou duši. To bys měl jako rodič vědět.

Táta: Říkali, že vypravuješ z hlavy. Jak se to dělá?

Máma: Jednoduše. Rozhlídneš se kolem sebe, uvidíš třeba polštář a peřinu a začneš vymýšlet pohádku o tom, jak se peřina hádala s polštářem, kdo je důležitější. A jak vymýšlíš, hned to vyprávíš.

evropský
sociální
fond v ČR

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost
PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Obraz třetí:

Táta s mámou si jdou lehnout. Opona se zavře. Vypravěč vypráví sen. Před oponu vystoupí polštář a peřina.

Peřina: Polštáři, jsem důležitější než ty.

Polštář: Já jsem důležitější.

Vypravěč.

Peřina: Když se to tak vezme, nejsi důležitý ani ty, ani já. A to je asi konec pohádky.

Vypravěč.

Polštář: To byla ubohá pohádka, vid'?

Peřina: To snad ani nebyla pohádka. Mně to spíš připadalo jako nějaká hloupost.

Polštář: Jsem zvědav, co tomu řeknou děti.

Peřina: Budou se smát, jak je to krátké.

Polštář: Já myslím, že je to rozpláče. Bude jim líto, že mají tak hloupého tatínka.

Vypravěč.

Peřina: A přitom by z nás šla udělat nádherná pohádka.

Polštář: Musela by ji ovšem vymyslet maminka.

Peřina: Jistě. Kdyby to vzala do ruky maminka....

Obraz čtvrtý:

Polštář s peřinou odcházejí. Opona se otevírá-pouze levá část. Je další večer v rodině Šimovic.

Vypravěč.

Máma: A proč až od zítřka?

Táta: Protože mám jistý vyprávěcí plán a v tom plánu jsou ještě mezery.

Táta dá dětem dobrou noc. Jde za dveře a nechá je pootevřené. Máma bude vyprávět pohádku dětem v posteli.

Vypravěč.

Máma: Byl jednou jeden hotel.

Petřík: Co je to hotel?

Máma: Hotel je dům, ve kterém přespávají lidé, co jedou zdaleka. A v tom hotelu byl pokoj, v pokoji stál šatník a v šatníku visela tři dřevěná ramínka.

Přicházejí ramínka a stoupají si před zavřenou část opony. Přichází i špendlík Jarda. Ten se tam schová.

Petřík: V šatníku je tma.

Máma: Ano, ale i když tam byla tma, ta tři ramínka se dobře znala. Občas totiž někdo šatník otevřel a ramínka se vzájemně prohlédla.

Petřík: Petruška mě zavřela do šatníku a já jsem se bál.

Máma: Ano, ale nepřerušuj.

evropský
sociální
fond v ČR

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost
PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Vypravěč.

Máma: První ramínko se jmenovalo Josef Berka. *Ramínko se ukloní.* To proto, že si ho nějaký pan Berka inkoustovou tužkou podepsal a pak ho v tom hotelu zapomněl. Druhé ramínko se jmenovalo Provazníček, protože mu chyběl háček a viselo na provázku. *Ramínko se ukloní.* A tomu třetímu říkali Chuděra, protože mu někdo utrlh bidýlko pro pánské kalhoty. *Ramínko se ukloní.*

Petrík: Proč pan hotelář Provazníčka a Chuděru nespravil?

Máma: Asi neměl čas. A jednoho dne se v hotelu ubytovala paní s dlouhými vlasy. A té paní dali právě pokoj s našimi ramínky. Paní otevřela šatník a začala si rozvěšovat sukně a halenky. Ramínkům to chvíli trvalo, než se na světle rozkoukala, ale pak je udivilo, jak je ta dáma krásná.

Mezi tím přichází Hortensie s kufrem a rozvěšuje si šaty na ramínka.

Petrík: Jako paní učitelka ze školky?

Máma: Asi tak. A co ramínka překvapilo ještě víc: přivezla s sebou zvláštní věc. Nejdřív to vypadalo jako nějaký podivný límeček, ale bylo to z umělé hmoty a dalo se to nafukovat. *Hortensie mezi tím nafukuje ramínko.* Když to ta krásná paní nafoukla, ukázalo se, že je to nafukovací ramínko. Paní na ně dala úplně nové šaty a opatrně je zavěsila do šatníku. Pro Josefa Berku, Chuděru a Provazníčka to byla vždycky událost, když si některý host přivezl své vlastní ramínko. Mohli si s ním povídat a dozvědět se spoustu novinek ze světa. Sotva krásná paní šatník zavřela, ozval se Provazníček:

Provazníček: Vítejte tě v našem šatníku, ať se ti u nás dobře visí.

Josef Berka: Asi neumí mluvit. Tyhle věci z umělé hmoty bývají němé.

Chuděra: Nebo umí mluvit, ale neslyší.

Nafukovací ramínko: Nemám náladu na hloupé řeči. Chci spát.

Chuděra: Jistě jste unavené. Přijíždíte z daleka?

Provazníček: A kdo je tvá paní? Není to snad nějaká slavná krasavice?

Nafukovací ramínko: Je vidět, že jste z venkova. Žijete tu zřejmě zanedbaně. Jinak byste museli na první pohled poznat, že cestuji se slavnou divadelní, filmovou a televizní hvězdou Hortensíí Slámovou a že jsme oba přímo z Prahy.

Josef Berka: Z Prahy! Tam jsem visel tři roky. V závodě Zrzavý-Pošusta, oděvy pro chlapce, Vodičkova 15. To už je dávno.

Provazníček: Tvá paní tě bere všude s sebou. Vypravuj nám o cizích krajích. Velice rád poslouchám o cizích krajích. Jedno skládací drátěné ramínko nám loni povídalo o lázních Luhačovicích. Bylo jsi také v Luhačovicích?

Nafukovací ramínko: Pche! Luhačovice. Procestovali jsme s Hortensíí celý svět. Beroun, Klatovy, Velká Bíteš, Velké Popovice, Zdiby... Ale co vám mám povídat? Stejně byste nic nepochopily. Jste ze dřeva.

Máma: Když to ramínko z umělé hmoty řeklo, nastalo ticho. Naše tři dřevěná ramínka už se na nic nevyptávala, neboť se jich ta slova dotkla. Po chvíli se však v tom tichu ozvalo slabé, velice tenké syčení. Nafoukané ramínko začalo ucházet. Za chvíli úplně splasklo a nové hedvábné šaty sklouzly na dno šatníku.

evropský
sociální
fond v ČR

PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Provozniček: Jak se to mohlo stát?

Špendlík Jarda: To jsem udělal já.

Chuděra: Kdo jsi?

Špendlík Jarda: Jsem špendlík Jarde s modrou hlavičkou. Švadlena mě zapoměla pod límečkem, tak jsem toho náfuku propíchl.

Josef Berka: Patří mu to. S tak domýšlivým ramínkem jsem se ještě nesetkal. A že jsme měli v závodě Zrzavý- Pošusta, oděvy pro chlapce, všelijakou sebranku.

Máma: Potom vyprávěl špendlík Jarde veselé příhody ze svého života; byla to radost poslouchat, kde všude se upíchnul. A když se všichni dosyta vysmáli, usnuli. A my taky usneme.

Petruška: A co ty hedvábné šaty? Nebyly ráno zmuchlané?

Máma: To víš, že byly. Když je ta krásná paní našla na dně šatníku, spráskla ruce, protože v nich měla na jevišti recitovat báseň. Vzala splasklé ramínko, hodila ho do koše na odpadky a řekla:

Hortensie Slámová: Kdepak tyhle nové vynálezy. Není nad staré dobré dřevěné ramínko.

Hortensie s kufrem, ramínka i špendlík odcházejí za oponu.

Máma: Umíte si jistě představit, jak to naše dřevěné přátele potěšilo. A teď už dobrou noc.

Obě děti: Dobrou noc.

Tatínek vychází ze dveří před zavírající se oponu a říká:

Táta: Umí to ta naše maminka, jen co je pravda. Takhle já to nikdy nesvedu. Takhle ne.

Táta odchází za oponu, bere si plášť.

Vypravěč.

Obraz pátý:

Opona se otevírá. U pana Šímy v práci.

Pan Machatý: Pane Šímo, byl jste někdy v Českém ráji?

Táta: Já ne, ale moje paní to tam zná. Pochází totiž z Lomnice nad Popelkou.

Pan Machatý: Tam je krásně. Přímo pohádkový kraj. Včera jsme tam byli na rodinném výletě. Řeknu vám, to je skutečně Český ráj.

Vypravěč. *Opona se zavírá.*

Obraz šestý:

Opona se otevírá na pravé půlce. Je další večer u Šímů. Tatínek jde dětem vyprávět pohádku.

Petřík: Bude pohádka z hlavy?

Táta: Bude.

Petřík: O čem?

Táta: O čem chceš.

Petřík: O hasicím přístroji.

evropský
sociální
fond v ČR

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost
PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Vypravěč.

Petruška: *To ne. Copak jde vymyslet pohádka o hasicím přístroji?*

Táta: *Zarazí Petrušku pokynem ruky. Všechno jde. Byla jednou jedna vesnička, v té vesničce stavení a u toho stavení stodola. U stodoly měl boudu pes Brok. Také tam žila kočka. Jmenovala se Micka a protahovala se do stodoly dírou pod vraty. Přicházejí pes a kočka před zataženou část opony. Pes si táhne boudu, kočka hasicí přístroj.*

Petřík: Kde je hasičák?

Táta: Visí nad psí boudou. A nevyrušuj. Pes Brok a kočka Micka se přes den naoko neměli rádi. Brok na Micku štěkal a ona na něj prskala, aby si lidé neřekli, že je to divný pes a divná kočka, ale v noci, když vesnice spala, si přátelsky popovídali.

Micka: Když tak přemýšlím o světě, tak mi vychází, že by se bez nás hospodářství neobešlo. Co já už jsem pochytila ve stodole myši! Dělán si o tom záznamy drápkem do trámu. Víš, kolik je tam čárek?

Brok: Devět?

Micka: Cha! 299! Umíš si to Broku představit, jakou škodu by napáchalo dvě stě devadesát devět myší?

Brok: Strašnou škodu. Já také často přemýšlím o světě. A říkám si, nebýt mně, byla by už stodola prázdná. Vzpomínáš na zloděje Funglíka, jak si přijel pro snopy s celým žebříňákem, když byl náš hospodář na taneční zábavě?

Micka: Jak bych nezapomínala!

Brok: Ale na to jsi už jistě zapomněla, že jsem se tenkrát hroznou silou utrl ze řetězu a skočil mu po nohavici.

Micka: Ale nezapomněla, Broku, vždyť si tou nohavicí hospodář dodnes leští boty.

Petřík: To není o hasicím přístroji!

Táta: Je to o hasicím přístroji.

Micka: Oba jsme Broku nezbytní a nebýt nás, nevím, nevím, jak by ten svět vypadal. Ale kdo je docela zbytečný a jenom tu zabírá místo, to je tenhle hasicí přístroj.

Brok: To je pravda. Visí tady už léta, a nepamatuji, že by byl někdy k něčemu užitečný.

Micka: Na prsou má nakreslený seriál o tom, jak dovede hasit, ale kdo ví, jestli v něm vůbec něco je. Třeba už je celý vyschlý.

Hasicí přístroj se ozve za oponou:

Hasicí přístroj: Kamarádi, já nejsem vyschlý. Jsem stále připraven k boji s ohněm. Bud'te rádi, že mě máte. Když jsem na stráži, nemusíte se bát požáru.

Táta: Ale Brok s Mickou nevěřili. Smluvili se, že budou hasicímu přístroji říkat Budižkničemu, a každou noc ho takhle zlobili. Plynuly týdny a měsíce, Micce se narodila kot'ata, a nešťastný hasicí přístroj jen tiše rezivěl.

Petřík: Tati, ať hoří!

Táta: Jednoho dne, bylo po žních, šel po dvoře hospodářův synek Honzík.

evropský
sociální
fond v ČR

PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Honzík vchází na scénu.

Při každém kroku mu něco v kapse tiše zaštěrchalo. Byly to zápalky, neboli sirky. Honzík věděl, že si s nimi nesmí hrát, a proto se ukryl do stodoly. Tam si na mlatu připravil malou hromádku slámy-a škrť! Hned na poprvé mu sirka zazářila jasným plaménkem. Honzík ho přiblížil k hromádce a radoval se, jaká mu roste pěkný ohníček.

Komparz běhá s kulisami ohně.

Stodola začala hořet, ale že byl Brok na řetězu, nemohl se podívat, co se tam děje.

Alespoň se ze všech sil rozštěkal.

Honzík je ušpiněný a snaží se oheň uhasit.

Hospodářka: *Vstupuje na scénu. Táto, jdi se tam podívat, co ten pes blázní.*

Táta: *Hospodář vbíhá na scénu. Hospodář vyhlédl na dvůr a v první chvíli myslel, že má zlý sen. Pak vykřikl Hoří! Skočil po hasicím přístroji, Honzíkovi ještě stačil vlepit pohlavek, až to plesklo, a pak uhodil hasicím přístrojem o zem; to se musí, aby začal hasit. Přál bych vám děti vidět, jak se Budižkničemu předvedl.*

Hasicí přístroj: *Pussst'te mě na to, jsssem sssspecialista.*

Táta: *A kosil plameny hlava nehlava. Za chvíli bylo po ohni.*

Hospodář: *Ještě že tě mám.*

Micka: *Ještě že ho máme. Říká ko'atům. Kdo ví, jak by to s námi dopadlo.*

Brok: *Ještě že ho máme. Mohla shořet celá stodola.*

Táta: *Jen hasicí přístroj neříkal nic. Byl úplně vyčerpaný. Ale všechno slyšel a radoval se, že ho mají všichni rádi.*

Všichni z pohádky o ohni se schovají za oponu.

Obraz sedmý:

Tatínek s dětmi zůstali na scéně. Závěr.

Petruška: *Ta byla hezká.*

Táta: *Opravdu se ti líbila?*

Petřík: *Hasicí pohádku jsme ještě neměli. A dostal Honzík jenom pohlavek? Nebo ho potom hospodář ještě zmydlil, aby si to pamatoval?*

Táta: *Dobrou noc.*

Petřík: *Zmydlil, vid'?*

Vypravěč. *Děti spí. Maminka vychází ze dveří a říká tatínkovi:*

Máma: *Tatínku, ruku na srdce, tu pohádku jsi nevymyslel sám, vid'?*

Táta: *Dá ruku na srdce. Namouduši vymyslel.*

Máma: *No tohle tedy... Vrtí hlavou.*

Vypravěč.

Máma: *Tatínku, ta se ti povedla.*

Bouřlivý aplaus! Několikeré klanění! Veliký úspěch!

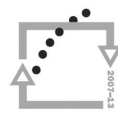
evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

5. O dvou řeznících v pekle

Dramatizace pohádky z knihy První strom pohádek z celého světa.

(Vladislav, Stanovský 2008)

Hrají:

vypravěč
chudý bratr
bohatý bratr
čertova babička
čtyři čerti

Opona je zatažená. Před oponou stojí vypravěč. Ke stolu přichází řezníci.

Vypravěč: Budu vám vyprávět německou pohádku. Byli dva bratři, oba řezníci. Jeden byl bohatý a lakomý, druhý byl chudý a dobrého srdce. Když bohatý zabíjel, pozval si toho chudého na pomoc a za odměnu mu dal jitrnici.

Chudý bratr: Dej mi aspoň ještě jednu jitrnici.

Bohatý bratr: Tady ji máš a jdi s ní k čertu!

Vypravěč: Chudý bratr vzal obě jitrnice a šel domů.

Bratři odchází. Před oponou zůstane vypravěč.

Vypravěč: Druhý den ráno se pak chudý bratr vypravil do pekla. Jitrnice si přehodil přes rameno. Jednu, že sní cestou a druhou, že zanese čertovi. Cesta do pekla byla dlouhá. Šel den, šel noc a teprve dalšího dne přišel do pekla. Všichni čerti byli v lese na dříví. Doma byla jen čertova babička a dívala se z okna.

Opona se otvírá. Na scéně je peklo, v něm sedí čertova babička. Přichází chudý bratr.

Chudý bratr: Dobrý den, babičko. Jak se vede?

Babička: Dobře panáčku. Ale kampak tě nohy nesou? Pro nic za nic sem žádný člověk nepříjde.

Chudý bratr: Však já bych nepřišel, ale bratr mě sem poslal s jitrnicí. Dejte si.

Babička: Děkuji ti panáčku a pojď dál do pekla.

evropský
sociální
fond v ČR

PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Chudý řezník: Děkuji. Aspoň se u vás ohřeji a opeču si svou jitrnici. Tady venku je čertovská zima. *(sedí za stolem a jí jitrnice)*

Vypravěč: Řezník šel tedy do pekla, upekli si s babičkou jitrnice a pěkně si pochutnali. Když přišel večer, schovala babička řezníka pod postel, aby ho čerti nesnědli, až přijdou hladoví domů. Za chvíli tady už čerti byli a hrozně křičeli.

Čerti: *křičí* Honem jíst, honem jíst! Hlady už nám lezou oči z důlků. Dneska to tu nějak páchne člověčinou.

Babička: *nosí jídlo na stůl* To jste se té člověčiny asi načichali někde ve světě.

Vypravěč: Čerti se rychle najedli a usnuli, protože brzy ráno zase letěli na dříví. *Pak babička vzbudila řezníka a řekla mu.*

Babička: Vstávej panáčku, teď už zase můžeš jít domů. Tady máš chlup z čertova ocasu, ale dřív se na něj nedívej, dokud neprijdeš domů.

Opona se zavírá. Před oponou je vypravěč a chudý bratr.

Vypravěč: Řezník pěkně poděkoval a šel domů. Když přišel domů a podíval se na chlup, celý zkoprněl. Chlup narostl jako oj od vozu a byl celý ze zlata. Teď už byl řezník bohatý a vedlo se mu dobře.

Před oponu přichází druhý bratr.

Vypravěč: Druhý bratr mu to štěstí záviděl a rozhodl se ho na všechno vyptat.

Bohatý bratr: Jak jsi přišel k takovému bohatství?

Chudý bratr: To jsem dostal v pekle za tu tvou jitrnici.

Bohatý bratr: Tak to já udělám velkou jitrnici a také se do pekla vypravím.

Opona se otvírá. Na scéně je peklo, v něm babička. Přichází tam bohatý bratr.

Vypravěč: Když přišel druhý bratr do pekla, byla doma zase jen čertova babička a dívala se z okna. Řezník na ní hned spustil.

Bohatý řezník: Co tady okouníš ty stará čarodějnice.

Babička: Čekám na tvoji jitrnici.

Bohatý řezník: To tak. Vždyť ani nemáš zuby, abys ji rozkousala. Přinesl jsem ji čertům, aby mi za ni dali zlatou oj od vozu.

Babička: Tak pojď dál, posad' se a počkej, až se vrátí čerti.

Čerti: *křičí* Honem jíst, honem jíst. Nějak to tu páchne člověčinou.

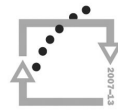
evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Čerti našli řezníka a dávají si ho k večeři. Opona se zavírá.

Vypravěč: A v tom spatřili řezníka, jak sedí za stolem, skočili na něj a snědli ho před večeří i s tou velkou jitrnicí. A tak skončila německá pohádka O dvou řeznících v pekle.

Jindřich: Tak, víte co? Přijďte nám na svatbu za svědky!!

Vodník: Juchajuáááá!!!

Čert: Ať jde vodník sám, mě by do kostela stejně nepustili!! Ale připravím vám takovou hostinu, že na ni do smrti smrt'oucí nezapomenete!! Já jsem malej, ale šikovnej!!

Vypravěč : A tak to nakonec šťastně dopadlo, vodník si půjde hledat nějakou rusalku a čert? Ten se vrátí za svoji dobrou přítelkyní čarodějnici.

DĚKOVAČKA

6. Použitá literatura

BORN, Adolf, SVĚRÁK, Zdeněk. *Tatínku, ta se ti povedla*. 4. vydání, Albatros, 2012. 48 s. ISBN: 9788000029139.

VLADISLAV, Jan, STANOVSKÝ, Vladislav. *První strom pohádek z celého světa*. 1. vydání, Knižní klub, 2008, 432 s. ISBN: 978-80-242-2259-2.

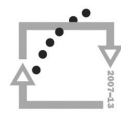
evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

PARDUBICKÝ KRAJ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ